

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4Csp/259/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217206759
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8217206759.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1./ N. M., Y.. XX.X.XXXX, E. C. X, XXX XX E., 2./ Z. J., Y.. XX.X.XXXX, E. R. XXX/X, XXX XX E., o zaplatenie 4.964,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 4.276,30 eur spolu s úrokom vo výške 7,7 % ročne zo sumy 4.243,81 eur od 21.11.2015 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 100 Eur splatných vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobcu z a m i e t a .

III. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 76 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy vo výške 4.964,63 eur spolu s 7,7 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.276,30 eur od 1.12.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na preklenutia do obdobia do pridelenia cieľovej sumy bol poskytnutý na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa XX.X.XXXX žalovanému v 1. rade mimoriadny medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 10.953,99 eur. Čerpanie finančných prostriedkov medziúveru sa uskutočnilo dňa XX.X.XXXX suma 8.763,19 eur, dňa X.X.XXXX suma 2.074,62 eur, dňa XX.X.XXXX na poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 99,58 eur a na poplatok za vystavenie blankozmenky vo výške 16,60 eur, dojednané a zúčtované v súlade s čl. II. zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere „poplatok za spracovanie medziúveru a za blankozmenku sa zaúčtuje pri prvej výplate mimoriadneho medziúveru, takže celková výška vyplateného medziúveru bude znížená o výšku týchto poplatkov. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,99 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1.923 Sk (63,83 eur) a do nasporenia 40 % cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 1.650 Sk (54,77 eur). Splátky úrokov boli splatné prvého každého mesiaca a musia byť uhradené veriteľovi do 15. dňa mesiaca. V bode 6 tohto článku zmluvy bolo dohodnuté, že vyčerpané čiastky medziúveru sa úročia odo dňa vyplatenia. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaný zaviazal splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,7 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2.888 Sk (95,86 eur). Pridelenie cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení podľa čl. I bod 1 zmluvy o úvere, t.j. zmena

mediúver na stavebný úver vo výške 6.337,21 eur, nastalo dňa 31.10.2011, pričom sa mediúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 10.953,99 eur zúčtoval so sumou nasparených finančných prostriedkov na účte stavebného sporenia č. XXXXXXXX X XX vo výške 4.616,78 eur. Ku dňu 31.10.2011 bol na účet stavebného úveru preúčtovaný aj nedoplatok na poplatkoch zo štádia mediúveru vo výške 94,60 eur. V prílohe zaslal výpis z účtu stavebného sporenia č. XXXXXXXX X XX a mediúveru č. XXXXXXXX X XX. Do zosplatnenia pohľadávky boli vykonané úhrady a štátna prémie v celkovej výške 3.055,72 eur. Z úhrad boli uspokojené istina vo výške 1.578,40 eur, úroky od 1.9.2012 do 20.11.2015 vo výške 993,77 eur, poplatky za vedenie účtu, upomínanie a individuálne riešenie vo výške 388,95 eur, nedoplatok z účtu mediúveru vo výške 94,60 eur. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a prestali úver riadne a včas splácať, žalobca listom zo dňa 1.10.2015 vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok od marca 2015, pričom ich upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky za marec 2015 až november 2015 neboli doplatené, žalobca dňa 20.11.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu vo výške 4.791,30 eur a pozostáva z nezaplatennej istiny vo výške 4.758,81 eur a úrokov vo výške 32,49 eur. V súlade s čl. VI. Bod 4 úverovej zmluvy, odo dňa nasledujúceho po zosplatnení pohľadávky žalobca úročí celý zostatok dlhu 4.276,30 eur úrokom z omeškania vo výške 7,70 % ročne. Od zosplatnenia pohľadávky boli vykonané úhrady vo výške 515 eur, ktoré boli započítané na zníženie istiny. Žalovaná pohľadávka predstavuje sumu 4.964,63 eur a pozostáva z nezaplatennej istiny vo výške 4.276,30 eur (istina 4.243,81 eur a úroky do 20.11.2015 v sume 32,49 eur), nezaplateného 7,7 % ročného úroku z omeškania od 21.11.2015 do 30.11.2016 vo výške 688,33 eur.

2. Vo vyjadrení zo dňa 23.4.2018 žalobca potvrdil, že žalovaný v 1. rade mal na účte stavebného sporenia ku dňu pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sumu 4.616,78 eur a na účte mediúveru č. XXXXXXXXXXXX boli vykonané úhrady na úhradu úrokov vo fáze mediúveru vo výške 4.787,25 eur.

3. Obaja obžalovaní vo vyjadreniach k žalobe potvrdili uzatvorenie zmluvy o mimoriadnom mediúvere a stavebnom úvere a že predmetom zmluvy bolo poskytnutie mediúveru vo výške 330.000 Sk. Mala za to, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Na základe zmluvy im mal byť poskytnutý úver 10.953,99 eur, avšak podľa výpisu z účtu konta mediúveru vyplýva, že v skutočnosti bola výplata mediúveru dňa 29.7.2005 vo výške 8.763,19 eur a dňa 6.9.2005 vo výške 2.074,62 eur, spolu výplata mediúveru 10.837,81 eur. Z výšky poskytnutého úveru uvedenej v zmluve bola táto suma znížená o poplatok za spracovanie mediúveru 3.000 Sk, poplatok za biankozmenku vo výške 500 Sk (16,60 Eur), ktoré sú uvedené v čl. II. zmluvy a keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, mali za to, že ide o neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca poskytol žalovaným finančné prostriedky vo výške 10.837,81 eur a žalovaný v 1. rade doposiaľ uhradil 4.787,25 eur, preto by mal doplatiť 6.050,56 eur. Následne sa nesplatený mediúver zmenil dňa 31.10.2011 na stavebný úver vo výške 6.337,21 eur, ktorý uhradil vo výške 3.515,95 eur. Žiadali, aby súd skúmal, či má zmluva náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v platnom a účinnom znení v čase uzatvorenia zmluvy. Na základe uvedeného žiadali, aby súd rozhodol len o vrátení nezaplatennej požičanej istiny úveru s tým, že ak budú zaviazaní uhradiť rozdiel v sumách, žiadali možnosť splácať dlh v splátkach.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 18.10.2018 k vyjadreniam žalovaných k žalobe uviedol, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere bol platným a účinným zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý upravoval problematiku spotrebiteľských úverov (ďalej aj len „zákon č. 258/2001 Z. z.“) Vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. je zrejme, že zákon č. 258/2001 Z. z. sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektových nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Účel nadobudnutia v zmysle ustanovenia §1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. je možné podporiť aj článkom I., bod . 2 písm. c) zmluvy o úvere, v zmysle ktorého je účelom tak mimoriadneho mediúveru, ako aj stavebného úveru modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich. Žalobca zároveň predložil zoznam dokladov účelového použitia, ktoré boli žalobcovi ako veriteľovi predložené zo strany žalovaných pri čerpaní peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere a potvrdzujú prechádzajúcu argumentáciu žalobcu. Na základe zmluvy o úvere poskytol žalobca žalovaným mediúver na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy. Čerpanie mediúveru vo výške 10 953,99 EUR sa uskutočnilo nasledovne: dňa 29.07.2005 - suma vo výške 99,58 EUR a 16,60 EUR sa zúčtovala v zmysle čl. II. zmluvy o úvere ako poplatok za spracovanie mediúveru a poplatok za biankozmenku, pri prvej výplate mediúveru,

tak že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku týchto poplatkov dňa 29.07.2005 - suma 8 763,19 EUR, dňa 06.09.2005 - suma 2 074,62 EUR. Suma výšky poplatku za spracovanie medziúveru a za vydanie biankozmenky bola v zmluve o úvere individuálne dojednaná a spôsob jej započítania v zmluve riadne uvedený. Suma uvedených poplatkov je v čl. II. zmluvy o úvere zvýraznená. Na základe uvedeného nie je možné akceptovať tvrdenie žalovaných o neprijateľnosti uvedených zmluvných podmienok, nakoľko je zrejmé ich individuálne dojednanie a žalovaným bola výška uvedených poplatkov známa. Pre štádium medziúveru sa žalovaní zaviazali splácať pravidelné mesačné splátky vo výške 118,60 EUR (3 573,00 SKK). Do nasporenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 54,77 EUR (1 650,00 SKK) a 6,99 % p. a. úrok za medziúver vo výške 63,83 EUR (1 923,00 SKK). Po pridelení cieľovej sumy sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70% p. a. pravidelnými mesačnými vkladmi vo výške 95,86 EUR (2 888,00 SKK). V tomto prípade sa jedná o špecifický finančný produkt žalobcu, kedy bol medziúver poskytnutý žalovaným na preklopenie obdobia, kým budú splnené podmienky na poskytnutie stavebného úveru. Špecifickosť uvedeného produktu spočíva aj v participácii zo strany štátu, v rámci podpory občanov pri financovaní nadobudnutia nehnuteľností súvisiacich s bývaním a úpravy obydlí obyvateľov. Podpora štátu spočíva vo forme štátnej prémie. Zmluvná úprava žalobcu je limitovaná právnou úpravou, tak aby došlo ku garantovaniu účelového použitia finančných prostriedkov a aj spôsobu poskytovania finančných prostriedkov za výhodnejších podmienok. Z dôvodu omeškania zo strany žalovaných, žalobca využil svoje právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle zmluvy o úvere, a to ku dňu 20.11.2015. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru zmluva o úvere nezanikla, došlo iba k zmene režimu vrátenia finančných prostriedkov. Žalobca poukázal na skutočnosť, že o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, v prípade nedoplatenia omeškaných splátok, boli žalovaní upozornení prostredníctvom výziev na doplatenie omeškaných splátok a následne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo až možnosťou ultima ratio, v prípade, keď aj napriek rozsiahlemu procesu upomínania na riadne a včasné plnenie, žalovaní neboli ochotní a schopní riadne dodržiavať dohodnuté podmienky v zmysle zmluvy o úvere. V zmysle zmluvy o úvere boli žalovaní v štádiu stavebného úveru povinní splácať úroky za úver vo výške 4,70 % ročne. V dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nezaniká ani povinnosť žalovaných platiť úroky za úver v zmysle zmluvy o úvere. Vzhľadom na skutočnosť, že úrok za úver je cenou za poskytnutie peňažných prostriedkov, sú žalovaní povinní platiť úroky za úver až do skutočného vrátenia peňažných prostriedkov žalobcovi. Zmluva o úvere uzatvorená v zmysle ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej aj len „Obchodný zákonník“) nemôže byť dohodnutá ako bezúročná, nakoľko platenie úrokov je jedným z pojmových znakov zmluvy o úvere v zmysle uvedených ustanovení. Vzhľadom na uvedené nie je zo strany žalobcu možné pripustiť absurdnú argumentáciu žalovaných, že vzhľadom na nimi vykonané úhrady by mali byť zaviazaní iba na vrátenie požičanej istiny úveru. Žalovaní vo svojom vyjadrení tiež požadujú pre prípad, že by ich okresný súd zaviazal na úhradu dlžnej sumy, možnosť splácať dlh v splátkach. Nakoľko žalovaní nešpecifikujú aká výška splátky by bola v tomto prípade pre nich akceptovateľná, žalobca po náležitom preskúmaní pomerov žalovaných zo strany okresného súdu a s ohľadom na ustálenú judikatúru krajských súdov aj pri povolení splácať dlh formou pravidelných mesačných splátok, vo výnimočných prípadoch, po zohľadnení okolností toho ktorého prípadu, by mala byť výška mesačnej splátky nastavená tak, aby pohľadávka veriteľa bola zaplatená v 3 ročnej lehote. V tomto prípade by žalobca súhlasil aj so splnením peňažnej pohľadávky formou pravidelných mesačných splátok a vzhľadom na uvedené navrhuje stanoviť minimálnu výšku mesačnej splátky na sume 200,00 EUR.

5. Žalovaný v 1. rade na nariadenom pojednávaní uviedol, že si je vedomý toho, že zobral úver, ale prešla už dlhá doba. Úver bral na prerábanie bytu. Nemal dostatok prostriedkov na splácanie preto prestal splácať. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania. Zarába približne 1.000 až 1.200 eur mesačne v čistom. Má vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa, ktoré má s bývalou priateľkou, kde uhrádzam 50 eur mesačne. Zároveň má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na ďalšie dieťa, ktoré má s priateľkou, je vo veku 15 rokov, teda prispieva na dve maloleté deti. Nehnuteľnosti ani motorové vozidlo nevlasťní.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 8.4.2019 k vznesenej námietke premlčania žalovanými uviedol, že právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu omeškania dlžníka využil v novembri 2015 a to v zmysle oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.11.2015. Deň nasledujúci po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a to 21.11.2015 mohol žalobca právo na vrátenie úverových prostriedkov využiť prvýkrát. Žaloba bola na súde podaná dňa 20.12.2017, preto má za to, že jeho nárok nie je premlčaný. Súhlasil s navrhovanými splátkami uvedenými žalovaným v 1. rade vo výške 100 eur mesačne.

7. Na nariadenom pojednávaní sa súd oboznámil s podaniami strán sporu a vykonal všetko navrhované dokazovanie prednesené stranami sporu (žaloba, zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č.l. 3-5, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s doručenkou s doručenkou č.l. 8-9, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti s doručenkami č.l. 10-11, všeobecné podmienky pre stavebné sporenie č.l. 12-13, sadzobník poplatkov č.l. 14-18, výpis z účtu konta medziúveru č.l. 19-20, výpis z účtu stavebného sporenia č.l. 21, výpis z účtu stavebného úveru č.l. 22-23, vyjadrenie žalobcu č.l. 40, vyjadrenie žalovanej v 2. rade č.l. 41-42, výpis z účtu stavebného úveru č.l. 43-44, výpis z účtu konta medziúveru č.l. 45-46, odpoveď na žiadosť z MS SR č.l. 47-50, vyjadrenie žalovaného v 1. rade č.l. 51-52, výpis z účtu konta medziúveru č.l. 53-54, výpis z účtu stavebného úveru č.l. 55-56, odpoveď z MS SR č.l. 57-60, vyjadrenie žalobcu č.l. 68-69, zoznam dokladov účelového použitia č.l. 70-71, vyjadrenie žalobcu č.l. 82-85 a oboznámil ďalší obsah spisu), preto otáznym ostalo právne posúdenie zisteného skutkového stavu:

8. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že XX.XX.XXXX uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným 1/ ako dlžníkom a žalovaným 2/ ako ručiteľom zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Na preklopenie do obdobia do pridelenia cieľovej sumy bol žalovanému v 1. rade poskytnutý na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa XX.X.XXXX mimoriadny medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 10.953,99 eur. Čerpanie finančných prostriedkov medziúveru sa uskutočnilo dňa 29.7.2005 suma 8.763,19 eur, dňa 6.9.2005 suma 2.074,62 eur, dňa 29.7.2005 na poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 99,58 eur a na poplatok za vystavenie blankozmenky vo výške 16,60 eur. V zmluve si zmluvné strany výslovne dojednali, že uvedené poplatky budú zaúčtované v súlade s čl. II. zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere „poplatok za spracovanie medziúveru a za blankozmenku“ pri výplati mimoriadneho medziúveru, takže celková výška vyplateného medziúveru bude znížená o výšku týchto poplatkov. Čerpanie finančných prostriedkov medziúveru sa uskutočnilo dňa 29.7.2005 suma 8.763,19 eur, dňa 6.9.2005 suma 2.074,62 eur, dňa 29.7.2005 na poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 99,58 eur a na poplatok za vystavenie blankozmenky vo výške 16,60 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaný v 1. rade zaviazal splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,7 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2.888 Sk (95,86 eur). Pridelenie cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení podľa čl. I bod 1 zmluvy o úvere, t.j. zmena medziúveru na stavebný úver vo výške 6.337,21 eur, nastalo dňa 31.10.2011, pričom sa medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 10.953,99 eur zúčtoval so sumou nasporených finančných prostriedkov na účte stavebného sporenia č. XXXXXXXX X XX vo výške 4.616,78 eur. Ku dňu 31.10.2011 bol na účet stavebného úveru preúčtovaný aj nedoplatok na poplatkoch zo štádia medziúveru vo výške 94,60 eur. Do zosplatnenia pohľadávky boli vykonané úhrady a štátna prémie v celkovej výške 3.055,72 eur. Z úhrad boli uspokojené istina vo výške 1.578,40 eur, úroky od 1.9.2012 do 20.11.2015 vo výške 993,77 eur, poplatky za vedenie účtu, upomínanie a individuálne riešenie vo výške 388,95 eur, nedoplatok z účtu medziúveru vo výške 94,60 eur. Žalovaný v 1. rade mal na účte stavebného sporenia ku dňu pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sumu 4.616,78 eur a na účte medziúveru č. XXXXXXXXXX boli vykonané úhrady na úhradu úrokov vo fáze medziúveru vo výške 4.787,25 eur.

9. Súd mal taktiež za preukázané, že žalobca listom zo dňa XX.XX.XXXX oznámil žalovaným, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu XX.XX.XXXX, a zároveň žalovaných žiadal vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva vo výške 4.791,30 eur. Uvedené podanie bolo doručené žalovanému v 1. a 2. rade dňa 25.11.2015.

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky

vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

13. Podľa § 7 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 310/1992 Z. o stavebnom sporení stavebné sporenie vykonáva stavebná sporiteľňa na základe ňou vydaných zásad schválených Národnou bankou Slovenska po dohode s ministerstvom, ktoré musia obsahovať najmä a) druhy stavebného sporenia a podmienky uzatvárania zmlúv o stavebnom sporení a zmlúv o stavebnom úvere, b) zloženie fondu stavebného sporenia, postup a lehoty pri poskytovaní stavebného úveru, podmienky a predpoklady poskytnutia stavebného úveru, c) postup a lehoty pri usporiadaní vkladov zo zrušených zmlúv o stavebnom sporení, d) spôsob ochrany stavebného sporiteľa pri odobratí bankového povolenia alebo pri zániku bankového povolenia stavebnej sporiteľni podľa osobitného predpisu, e) podmienky poskytovania stavebných úverov v prípadoch uvedených v § 12 ods. 2 písm. a).

14. Zmluva o stavebnom sporení musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) výšku dohodnutej sumy, na ktorú sa stavebné sporenie uzatvára (ďalej len "cieľová suma"), a podmienky, za ktorých môže byť zvýšená alebo znížená cieľová suma, c) výšku a časovú postupnosť vkladov stavebného sporiteľa, d) úrokové sadzby vkladov, e) podmienky a postup pri výplate vkladov, f) podmienky poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia vrátane podmienok poskytnutia stavebného úveru pri zvýšení alebo znížení cieľovej sumy, postup pri určení poradia poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia, ako aj podmienky a postup pri výplate vkladov, g) podmienky, za ktorých môžu byť práva zo zmluvy o stavebnom sporení rozdelené alebo zlúčené s právami z inej zmluvy o stavebnom sporení, h) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom sporení, i) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom sporení, j) vyhlásenie stavebného sporiteľa o uplatnení alebo neuplatnení nároku na poskytnutie štátnej prémie v rámci tejto zmluvy.

15. Zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokové sadzby stavebných úverov, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práva povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

16. Zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv,

ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Posudzovaný právny vzťah žalobcu so žalovanými je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobcu bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaní v postavení spotrebiteľov, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

24. Pokiaľ sa jedná o použiteľnosť ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z., v danom prípade podľa názoru súdu vychádzajúc z obsahu zmluvy (čl. I. bod 2 písm. c)), vyjadrenia žalovaných ohľadom účelu zmluvy (prerobenie bytu), pripojený zoznam dokladov účelového použitia je zrejmé, že na uvedený právny vzťah nemožno použiť ustanovenia zákona č. 258/2011 Z.z. vychádzajúc z jeho ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy uvedený zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru 1) na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

25. Na základe vykonaného dokazovania však súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná iba z časti. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaní ako spoludlžníci uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý medziúver v celkovej výške 10.953,99 eur, pričom žalovaní sa zaviazali vykonávať vklady na účet stavebného sporenia a splácať úroky z poskytnutého medziúveru. Nakoľko žalovaní si svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o úvere neplnili, žalobca dňa XX.XX.XXXX vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súd tak žalobcovi priznal istinu vyčíslenú a preukázanú žalobcom vo výške 4.276,30 eur (t.j. istina 4.243,81 eur a úroky do 20.11.2015 v sume 32,49 eur).

26. Ďalej súd vo vzťahu k príslušenstvu pohľadávky argumentuje tak, že zo zákonného vymedzenia zmluvy o úvere nevyplýva povinnosť dlžníka dohodnutý úver skutočne čerpať, preto z tohto hľadiska zmluva o úvere predstavuje záväzok veriteľa mať zmluvou dohodnuté peňažné prostriedky k dispozícii pre dlžníka po dohodnutú dobu, prípadne až do požiadania dlžníka, ak nedôjde k zániku záväzku veriteľa skôr, napr. dohodou alebo výpoveďou poskytnutia úveru podľa § 500 ObZ. Výška úveru je spravidla dohodnutá v zmluve vo forme určitého limitu, do ktorého môže dlžník úver čerpať. Okrem podstatných častí obsahuje zmluva o úvere aj výšku úrokov, lehotu na vrátenie úveru a ďalšie náležitosti, pričom väčšinu náležitostí pri úveroch poskytovaných bankami obsahujú úverové podmienky, na ktoré zmluva o úvere odkazuje. Zmluva o úvere je súčasne zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 OZ, kedy na jednej strane stojí banka ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy o úvere koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej žalovaný ako spotrebiteľ, teda fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy o úvere nekoná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu svojho povolania. Z obsahu zmluvy o medziúvere uzavretej medzi stranami sporu dňa 14.7.2005 jednoznačne vyplýva, že bola uzavretá nielen podľa Obchodného zákonníka, ale aj podľa Občianskeho zákonníka, zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení. V § 499 ObZ je upravená možnosť dohodnutia odplaty za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky, ak je poskytovanie úveru predmetom podnikania veriteľa - žalobcu, s čím nesporne súvisí aj § 502 ObZ, v ktorom sú upravené práve úroky za poskytnutie úveru. Odplata predstavuje odmenu veriteľovi za to, že po dobu medzi dojednaním zmluvy o úvere a skutočným čerpaním úveru musel pre dlžníka rezervovať peňažné prostriedky, prípadne ich mať zabezpečené. Zmluva o úvere

uzatvorená podľa § 497 ObZ nemôže byť dohodnutá ako bezúročná, keďže záväzok zaplatiť úroky patrí k pojmovým znakom zmluvy o úvere a je jej podstatnou časťou s poukazom na § 269 ods. 1 ObZ. Úrok z úveru je v podstate cena za používanie poskytnutých peňažných prostriedkov, preto má podľa názoru odvolacieho súdu dlžník zásadne povinnosť platiť tento úrok za skutočnú dobu ich používania, t.j. až do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi, pokiaľ si strany zmluvy o úvere nedohodli niečo iné. Tým sa zmluva o úvere líši od zmluvy o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka, keďže povinnosť platiť úroky je v prípade poskytnutia pôžičky závislá na dohode zmluvných strán nielen čo do výšky úrokov, ale aj čo do doby a spôsobu ich platenia. Vzhľadom k dispozitívnej povahe úpravy zmluvy o úvere nie je vylúčené, aby doba, po ktorú je dlžník povinný platiť úrok, bola upravená dohodou strán odchyľne od výkladu § 503 ObZ. V zmluve je najmä možné dohodnúť, že dlžník je povinný platiť úrok z úveru od poskytnutia úveru do dohodnutej doby splatnosti, pričom takáto dohoda, aby sa dlžník zaviazal zaplatiť z poskytnutých peňažných prostriedkov úroky, nie je v rozpore s § 497 ObZ. Žalovaní sa zaviazali uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,70 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2.888 Sk. Zmluvné strany si tiež dohodli, že v prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. V prípadoch uvedených v odseku 3, čl. VI zmluvy má veriteľ právo účtovať si pri stavebnom úvere 3 % ročný úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu a pri medziúvere 5 % ročne úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku úveru.

27. Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

28. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Nakoľko si zmluvné strany dohodli pre prípad omeškania so splácaním dlhu aj po zosplatnení úrok vo výške 3 % ročne (viď ustanovenia čl. VI bod 3. 4. zmluvy o úvere) nad dohodnutú úrokovú sadzbu 4,7 % ročne, priznal súd žalobcovi úrok vo výške 7,7 % ročne odo dňa nasledujúceho po zosplatnení, teda odo dňa 21.11.2015.

30. Niet právneho dôvodu, aby pri aplikácii ust. § 506 Obch. zák. neboli veriteľovi priznané úroky z úveru aj za čas po „zosplatnení úveru“ spolu s dohodnutým úrokom v prípade omeškania splácania. Využitím právneho inštitútu, ktorý je určený na ochranu práv veriteľa ako vyplýva z ust. § 506 Obch. zák. sa nemôže veriteľ ocitnúť v horšom právnom postavení, než v akom bol pred zosplatnením úveru z dôvodu nesplácania pohľadávky žalovanými. Úroky súd priznal iba z dlžnej istiny 4.243,81 eur a nie aj z kapitalizovaných úrokov vychádzajúc zo zákazu anatocizmu (úročenia úrokov).

31. Súd taktiež nepriznal žalobcovi požadované poplatky. Vo vzťahu k požadovaným poplatkom súd uvádza, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, akým spôsobom sú určené náklady na uvedené poplatky a aké sú skutočné náklady na spoplatnený úkon, pričom zároveň nepreukázal ani to, že k týmto úkonom došlo. Vzhľadom na uvedené bola pre nepreukázanie uvedených skutočností žaloba v tejto časti (poplatkov za upomienky a individuálne riešenie omeškaných splátok) zamietnutá. Navyše treba pripomenúť, že požadované poplatky ako vedľajšie plnenia súd považuje za neprimerané zmluvné podmienky. V tejto súvislosti hodno pripomenúť, že aj rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. XCsp/XXX/XXXX boli tieto poplatky vyhlásené za neprijateľné podmienky. Zhodujúc sa s uvedeným odôvodnením ho tunajší súd cituje nasledovne: „za neprimeranú zmluvnú podmienku považuje súd aj poplatok za poskytnutie úveru a spracovanie zmluvnej dokumentácie z dôvodu jeho neurčitosti a paušálnosti. Nie je zrejme prečo výška poplatku závisí od výšky úveru a prečo dlžník, ktorý čerpá vyšší úver má zaplatiť vyšší poplatok. Súd nenamieta voči možnosti odmeny podľa § 499 ObchZ. - Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa, ale ak významom poplatku (poplatok je peňažná suma, ktorá sa vyberaná za určitú službu) je úhrada vynaložených nákladov za nejaký úkon, resp. službu,

je potrebné tieto služby, ak sú v prospech spotrebiteľa a nie iba v prospech dodávateľa špecifikovať a preukázať. V rámci právnej argumentácie poukazuje súd na rozhodnutie KS v BA sp. zn. 9Co/350/2012 - „Preto zhodne so súdom prvého stupňa za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku v predmetnej právnej veci, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Vo vyrubovaní poplatku za výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky a upomienok obdobného charakteru je zrejмый vlastný ekonomický záujem navrhovateľa - banky. Na poplatok spojený s výzvou alebo upomienkou na zaplatenie dlžnej čiastky, nemá navrhovateľ - banka zákonný nárok, keďže poplatok je pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku (odplate) za poskytnutý úver (úrok z úveru). Podľa odvolacieho súdu je v účtovaní takýchto poplatkov navyše citeľná snaha navrhovateľa o minimalizovanie nevyhnutnosti vlastných pohľadávok a navyšovanie konečného finančného zaťaženia spotrebiteľa neplniaceho si svoje záväzky, a to v rozpore s účelom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej najmä v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky - navrhovateľa spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi (v danom prípade vo vzťahu k odporkyňi) ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spočítavanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.“ Podľa rozhodnutia KS v PO sp. zn. 5Co/108/2016 - „Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.06.2014 uvedenej v bode 2 - administratívny poplatok vo výške 264,73 Eur za administratívne náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vyvoláva hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keď si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľovi vopred známe ani svojim okruhom, ani výškou. Navyše výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a je neprijateľné, aby poplatok za vypísanie zmluvy závisel od výšky poskytnutého úveru. Ide teda skutočne o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa a takáto podmienka je skutočne absolútne neplatná.“ Pri vyhlásení neprijateľných zmluvných podmienok postupoval súd podľa nasledujúcich zákonných ustanovení: Podľa § 53 ods.1 OZ - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 4 písm.t) OZ - za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Podľa § 298 ods. 1 C.s.p. - (1) Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Podľa § 298 ods.2 C.s.p. - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

32. Je potrebné vychádzať z toho, že každá spotrebiteľská zmluva musí byť transparentná. Zmluvné podmienky musia byť formulované jasne a zrozumiteľne nielen gramaticky, ale aj z toho pohľadu, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z rohu pre neho vyplývajú (rozsudok ESD C-26/13).

33. Pre spotrebiteľský právny vzťah vychádzajúc aj z európskej judikatúry je typická tzv. teória skutočného plnenia, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť len za skutočne dodanú službu. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku sa považuje podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmu dodávateľa (rozsudok ESD C-26/13, P. K., S. K. T. proti OTP Jelzálogbank Zrt z 30. apríla 2014, bod 58).

34. Tento princíp je už v súčasnosti zakomponovaný aj v ust. § 53 ods. 4 písm. v/ OZ, v zmysle ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie. Pokiaľ ide o poplatky za upomienky, tak žalobca nepreukázal súdu zaslanie upomienok pri poplatkoch za upomienky. Nepreukázal, že by mu za zaslanie týchto listín vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. Zároveň je nepochybné, že výška poplatkov výrazne prevyšuje náklady, ktoré by súviseli s činnosťami žalobcu súvisiacich s vyhotovovaním a zasielaním uvedených listín. V podstate uvedené poplatky predstavujú akúsi „sankciu“ zo strany žalobcu voči žalovaným za omeškanie so splácaním úveru. Obdobná argumentácia vo vzťahu k teórii skutočného plnenia platí aj pre poplatky za individuálne riešenie splátok, poplatkov za uzatvorenie zmluvy a poplatkov za vedenie účtu. Súd má preto za to, že takéto poplatky nie sú v prospech spotrebiteľov, a preto súd v tejto časti žalobu zamietol. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti požadovaných poplatkov za upomienky a individuálne riešenie omeškaných splátok zamietol.

35. Záverom k vznesenej námietke premlčania žalovanými má súd za to, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu omeškania dlžníka došlo v novembri 2015 a to v zmysle oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX. Stotožniac sa s názorom žalobcu deň nasledujúci po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a to XX.XX.XXXX mohol žalobca právo na vrátenie úverových prostriedkov využiť prvýkrát, pričom žaloba bola na súde podaná dňa XX.XX.XXXX, preto má za to, že jeho nárok nie je premlčaný.

36. Súd povolil žalovaným postupom podľa ustanovenia § 232 ods. 3 veta druhá, ods. 4 CSP splácať žalobcovi priznanú istinu s príslušenstvom v splátkach po 100 eur mesačne, keďže s uvedenou výškou splátky súhlasil žalobca v podaní zo dňa 8.4.2019. Prihliadol pritom na to, že žalovaný má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom, nevlastní žiaden hnutel'ný a nehnuteľný majetok. Vzhľadom na to, že žalobca je významnou finančnou inštitúciou má súd za to, že povolenie splátok v záujme jeho riadneho splatenia formou splátok, neohrozí jeho finančnú situáciu. Ako garanciu pre žalobcu v prípade platobnej nedisciplinovanosti žalovaných, súd upravil žalovaným stratu výhody splátok v prípade, že sa žalovaní dostanú do omeškania pri vynechaní jednej splátky.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 4.964,63 Eur spolu s úrokom vo výške 7,70 % ročne zo sumy 4.276,30 eur od 1.12.2017 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku pri kapitalizácii úroku z omeškania (1.164,64) spolu suma 6.129,27 eur). Súd mu priznal nárok na zaplatenie sumy vo výške 4.276,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,70 % ročne zo sumy 4.243,81 eur od 21.11.2015 do zaplatenia (pri kapitalizácii úroku z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku (1.155,79) spolu suma 5.399,60 eur). Úspech žalobcu predstavuje 88 %, úspech žalovaného 12 %, rozdiel medzi úspechom žalobcu a žalovaného je 76 %, čo predstavuje čistý procesný úspech žalobcu. V spomenutej výške žalobcovi súd priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.